षिञ्चत्युत्तरतस्तस्योपरि बन्धुः प्राचीनग्रीवे तिद्वि देवत्रा ॥१०॥ त७ हैके दिन-णतोज्यर्भिषिञ्चाति । द्विणातो वाज्यवस्योपचार्स्तदेनमवस्याधीद्भिषिञ्चाम इति न तथा कुर्यादेषा वै दिकपितृणां चित्रे हैतां दिशं प्रैति वं तथाभिषिचिति ॥११॥ ग्राह्वनीयऽउ हैकेऽभिषिच्चित्त । स्वर्गा वै लोक ग्राह्वनीयस्तद्नि स्वर्ग लोकेशभिषिचाम इति न तथा कुर्याद्वो वाश्य्रस्येष स्रात्मा मानुषोश्यमनेन कृास्य ते मर्त्यनात्मनैतं दैवमात्मानमनुप्रमजन्ति यं तथाभिषिञ्चन्ति ॥ १५॥ उत्त-र्त र्वनमिषिचेत् । रूषा क्रोभयेषां देवमनुष्याणां दिग्यद्वीची प्राची स्वाया-मेवैनमेति द्श्यायत्तं प्रतिष्ठितमभिषिञ्चति न वै स्वज्ञ्रायतने प्रतिष्ठितो रिष्यति ॥ १३ ॥ ग्रामीनं भूतमभिषिञ्चत् । ग्रास्तऽइव वै भूतिस्तिष्ठतं बुभूषतं तिष्ठतीव वे बुभूषन्बस्तातिने पुष्टिकाममभिषिच्चेत्कृत्वातिने ब्रव्सवचसकाममुभयोरुभयकामं तरुत्तरतः पुरुस्योत्तर्त्नोम प्राचीनग्रीवमुपस्तृणाति ॥१४॥ ग्रास्पृष्टं परिश्रितः । तचत्कृत्वातिनमास्पृष्टं परिश्चितो भवति तथो क्रास्पेष देव म्रात्मा कृत्वातिन अभिषिक्तो भवत्यय यदेनमन्वार्ब्धमाग्नं तिष्ठलमभिषिञ्चति तथा हैतस्माद्दैवाद्-भिषेकान व्यविह्यते ॥१५॥ अग्री द्वायेनमभिषिञ्चति । देवो वाज्अस्पेष ग्रा-त्मा मानुषोऽयं देवा उ वाऽभ्रग्रेऽय मनुष्यास्तस्माद्ग्री क्रवायेनं तस्येव परिशि-ष्टेनाभिषिञ्चत्यत्र त७ सुवमनुप्रास्यति ॥१६॥ स्रयेनं दिन्तणं बाङुमनुपर्यावृत्या-भिषिचिति । देवस्य वा सवितुः प्रसवेऽधिनोबाङ्गभ्यां पूज्ञो क्स्ताभ्या७ सर्स्व-त्ये वाचो यनुर्वल्लेणाग्नेः साम्राज्येनाभिषिच्चामीति वाग्वै सर्स्वती तस्या इद्ध सर्व यत्न मिवतृप्रमृत र्वेनमेतद्नेन सर्वेण सर्स्वत्ये वाचो यत्त्र्यत्रेणाग्नेः सा-म्राज्येनाभिषिचत्यत्र तं चमसमनुप्रास्यति यद्त्र विलिप्तं तन्नेद्विर्धाग्रेर्सादिति ॥ १७॥ तं वै मध्ये पार्थानामभिषिञ्चति । संवत्सरो वै पार्थानि संवत्सरस्यैवैन-मेतन्मध्यत ग्राद्धाति षर् पुरस्ताज्जुक्रोति षरुपरिष्टात्षद्वाग्रसत्व सतुभिर्वेन-